

Jungfru Marie Bebådelsedag 2017

Bidrag från Per-Olof Olsson

Världens mest berömda kvinna: Hon som trodde!

Den 25 mars är det Jungfru Marie Bebådelsedag. Den firar vi för att det är 9 månader tills Juldagen. Och på juldagen firar vi Jesu födelse. En graviditet tar normalt 9 månader och 25/3 kommer vi ihåg vad som hände när Maria blev gravid. Gud sänder sin Son till Jorden. Guds Ande skulle komma över Maria och befrukta henne. Hur det händer med Maria vet bara Gud och Maria. Många människor har hört Guds röst. Adam o Eva gjorde det först av alla. Men i förhållande till dem och många andra, då och nu, är Maria en strålande motsats. Ärkeängeln Gabriel kommer till henne och meddelar han henne att hon skall bli gravid och föda sin son Jesus. I praktiken kan detta få ödesdigra följder för Maria. Hon är en ung kvinna, kanske 13-14 år gammal. Trots allt är det inte så lite som det låter. Hon var giftasvuxen och trolovad med Josef. Nu för tiden då barn är barn mycket längre skulle det i motsvara något i stil med 19 år. Maria var en ung kvinna, men inte för ung för den tiden. Men att hon var trolovad med Josef var allvarligt. Våra dagars förlovning går ju ut på ungefär att vi nu kollar om vi skulle råka passa ihop, och om vi gör det, så gifter vi oss eventuellt någon gång. Om det inte lyckas, så bryter vi förlovningen och ser oss om efter nästa. Trolovningen var något helt annat. Den var ett juridiskt bindande kontrakt. Skilsmässa var möjlig, men om man bröt sin trolovning jämställdes det med att bryta sitt äktenskap (och fick samma hårda straff - i princip stenades den skyldiga, även om dödsstraffet i praktiken inte tycks ha varit i bruk vid den tid som det nu rör sig om.) Nåväl, när Maria får veta att hon skall bli gravid (eller "ha i magen", som det ordagrant heter på grekiska) vet hon hur omgivningen kommer att tänka om det. Om Josef säger som det är, att han inte har rört henne, är det därmed klart att hon har varit otrogen och bör bli bestraffad. Om hon sa att det var en jungfrufödelse skulle ingen tro henne. Lika lite då som om någon påstod det idag. Sanningen är alltid svår att acceptera, då som nu. Särskilt om en sak bara händer en gång. Marias bebådelse läser vi om i Lukas evangelium 1:26-38. Det stora som händer sker mellan vers 38 och 39. Hela skapelsen håller andan. Ängeln säger inte Hej hej Maria. Eller "hallå" som vi säger uppe i norra Bohuslän. Nej orden kommer från Gud: Var hälsad du högt benådade, Herren är med dig. Här står en ung, ung kvinna som nyss varit barn och blir hälsad på som om hon varit världens mest berömda kvinna. Vilket hon blir. Inte konstigt att Maria blir rädd och undrar. Varför blir hon tilltalad på detta sätt. Och ängeln förklarar. Tänk om han inte gjort det. Då skulle Maria fått panik när hon sett förändringarna i sin kropp. Tänk om hon då gått till en doktor som sa att du faktiskt med barn. Då skulle hon få ännu mer panik för hon visste att hon inte varit tillsammans med någon man. När Gabriel bebådade Jesu födelse för Maria, lämnar han möjligheten öppen för henne att säga nej till kallelsen. Men Maria frågar för hon vet barn kommer till: "Hur skall detta ske? Jag har ju aldrig haft någon man". När hon fått veta så svarar hon ja på Guds kallelse. Hon är väl medveten om de rentav livshotande svårigheter som detta kommer att föra med sig, men hon vill ändå lyda Gud. Och himmelen jublar Guds änglar och hela den himmelska härskaran. Genom detta kan vi förstå att Maria är ett exempel för var och en av oss. Maria visar ett stort mod när hon väljer att göra det som är rätt, det som ingår i Guds plan. Du som läser detta är inte kallade att föda Guds Son, men du är kallade att göra det rätta, också när det kan ha negativa följder för oss själva. Stå upp mot onda, bära ut Guds rikes krafter och möjligheter till andra. Varje kristen, och varje människa har denna kallelse. Med Guds alla resurser. Hur det i praktiken kan gå till är individuellt. Och till det behövs mod. Detta är alltså något som varje människa kan och bör göra. Det andra är den tro hon visar. Ängel lovar att Gud skall vara med Maria genom alla svårigheterna: "... den Högsta kraft skall vila över dig. ... ingenting är omöjligt för Gud." Maria tror på Guds löfte och tyr sig till honom när hon kommer med sitt berömda svar: "Jag är Herrens tjänarinna. Må det ske med mig som du har sagt." Alla Marias livsplaner blir omkastade eller kullkastade. Hon har räknat med att gifta sig med Josef, få barn med honom och leva ett vanligt rätt händelseöst liv som hantverkarhustru i en landsortsstad. Hon skulle säkert ha varit nöjd och sådär vardagslycklig i en sådan tillvaro som t.ex. "Underbara Clara" som vi ibland hör på i radio, eller läser hennes blogg. För Maria blir allt annorlunda. Hon riskerar att bli utpekad. Vårdslösa ynglingar skulle peka finger och säga: "Maria är på smällen" och sen bestraffad som äktenskapsbryterska och därefter som ogift mor, utstött och ingen möjlighet att försörja sig utom på förnedrande sätt. Hon blir tvungen att uppfostra en son som kommer att vara i rampljuset och blir ifrågasatt. Och hotad till livet. Fullt medveten om allt detta kan hon ändå förlita sig på sin tro och svara ja på Guds oerhört svåra kallelse. Därför kan och bör också vi instämma i Elisabet Johannes mors, hälsning: "Salig hon som trodde." Livet är inte alltid lätt. Man blir inte skyddad från det som är svårt bara för att man tror på Jesus. Inte ens Jesus själv slapp undan. Han dog på korset. Men han gjorde det för att vi skulle leva med Gud. Det enda vi kan säga är att Gud har lovat att bära oss genom det onda och svåra. Och att det som är av Gud alltid kommer att segra och vara oerhört livsbejakande.